

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LI (45)
Štev. (Nº) 51-52

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
24 de diciembre - 24. decembra 1992

Božični dar svobode

O, zdomec belih las, o zdomka mlada,
pojđimo k Jezuščku na slamicah!
Tako kot z leta v leto, ko je nada
razpletla nam prošnjo v ustnicah:
iz leta v leto Jezuščku na slami,
vedoč: to detece je Božji Sin —
tako droban ob Svoji Devi-Mami;
tako mogočni Tkalec zgodovin.

Prosíli smo božični dar svobode
za vseh Slovencev vreden skupen Dom.
In Človek-Bog razpéljal je prigode —
v božični zor je jeknil spon prelom.

O, zdomka belih las, o zdomski mladeč,
pojđimo k Jezuščku z zahvalnico!
Pripravljene ima za nas zaklade —
iztegnímo po njih srcá željó,
željó božično, da bi rasli zdravi
v tem Domu, ki mu je ime Prostost,
da bi postal podoben Očetnjavi,
kjer vladajo Ljubezen, Moč, Modrost.

Vladimir Kos

Milan Volovšek:
Božič

Informacije iz Slovenije

Št. 10, 21. decembra 1992

Vodstvo Slovenskih krščanskih demokratov se je prejšnji teden sestalo z vodstvom Slovenske ljudske stranke in vnovič predlagalo združitev (združitev je bila predlagana tudi meseca maja, nato pa še tik pred volitvami, ko je SKD Slovenski ljudski stranki predlagal, naj bi stranki javno izrazili namero, da se po volitvah združita), vendar je bila ta ponudba tudi vnovič zavržena, ne da bi SLS takšen odgovor argumentirala. Ta informacija je še toliko pomembna zato, ker je v javnosti nastal vtis, da SKD sama rine v koalicijo z drugimi strankami, resnica pa je takšna, da SLS vztrajno odklanja združitev. (Združitev bi novo stranko napravila za najmočnejšo parlamentarno stranko!)

Na vse to se je nato odzval tudi prvak SLS Marjan Podobnik, ki je za medije izjavil, da združitev v tako kratkem času „ni resna“.

Nato se je minulo sredo sestal še Svet stranke in sprejel naslednje SKLEPE IN STALIŠČA:

„1) SKD se vključi v pogovore o sestavi vlade. Svoje sodelovanje v desno sredinski vladi vidijo SKD s sodelovanjem Slovenske ljudske stranke.

2) SKD dajejo pobudo za združitev SKD, SLS, NDS (Narodni demokrati) in GS (Gospodarska stranka) v enotno desno sredinsko stranko.

3) Svet SKD se ponovno sestane, ko bodo znani rezultati pogovorov med strankami.

SKD so kot nova demokratična in vladna stranka bistveno prispevali k demokratizaciji, osamosvojitvi in priznanju Slovenije ter njeni uveljavitvi v svetu. Kot zanesljiv politični partner z jasno identiteto in mednarodnim ugledom so kot edina stranka nekdanjega Demosa izboljšali vo-

lilni rezultat in postali druga najmočnejša stranka.

Glede na to, da je mesto SKD v vladajoči koaliciji, kar bi prispevalo k stabilizaciji in ravnovesju slovenskega političnega prostora, ki edino omogoča nujne in hitre spremembe na gospodarskem in družbenem področju.

Okvir za pogovore so sprejeti programski dokumenti stranke, njena relativna teža v državnem zboru in ocena zanesljivosti koalicijskih partnerjev.

SKD so pripravljene vstopiti v vlado samo na podlagi koalicijske pogodbe, v kateri bodo opredeljene ključne programske točke (pospešena preobrazba gospodarskega sistema s privatizacijo, denacionalizacija, uveljavitvi zakona o zadrugah, sanacija bank in finančnim prestrukturiranjem podjetij; pošteno reševanje javnega dolga, učinkovita politika zaposlovanja, podpora obrti, podjetništvu in turizmu, družinska politika, zaščita kmeta, uravnotežen regionalni razvoj, aktivna okoljevarstvena politika, zavarovanje narodnih vrednot, aktivno sosedstvo, pokončna pot evropske integracije...)

SKD ne podpirajo zamisli o tako imenovani veliki koaliciji treh strank (SKD - krščanski demokrati, LDS - Drnovškovi liberalni demokrati in SDP - komunisti) prenovitelji, ki jo zdaj forsira levica, op. L. M.), ki bi le navidezno prispevala k stabilizaciji, nikakor pa ne k ravnovesju slovenskega političnega prostora. SKD nismo za izključevanje manjših strank.

Izidor Rejc, predsednik sveta SKD.“

SLS je na tak predlog SKD reagirala s pismom, poslanim vsem desnim, desninsredinskim in strankam Zelenih in Socialdemokratov, v katerem jih poziva, naj ses-

**Svobodna Slovenija želi vsem svojim
sotrudnikom, raznašalcem, naročnikom,
dobrotnikom in bralcem, tako v Argentini
kot po svetu in v samostojni Sloveniji
blagoslovljen božič ter sreče v letu 1993**

tavijo skupno vladno koalicijo. Pismo pa je naslovljeno tudi na Jelincičevo Slovensko nacionalno stranko, saj bi šele njihovi sedeži takšni koaliciji omogočili, da bi v parlamentu dosegla podporo nad 50%. S tem v zvezi velja povedati, da je takšna koalicija vprašljiva, saj je SKD že v predvolilnem času odklanjala koalicijo z Jelincičevo stranko. Razlogi so v nacionalističnem programu te stranke, ki je na meji ustavnosti in zakonitosti, proti Jelinciču pa je bilo podanih že tudi več ovadb. Poleg tega ni jasno njegovo resnično ozadje, zveza s sedanjo „Bavčarjevo“ tajno službo, nesprijemljiv pa je tudi njegov pogled na medvojne dogodke, saj meni, da so bili domobranci izdajalci, ki jim sicer lahko le odpuščimo, partizani pa edini pravi branilci domovine.

Na petkovi redni tiskovni konferenci je glavni tajnik SKD Edvard Stanič ponovno dejal, da je „zdaj čas za združitev vseh desnosredinskih strank“. Uradno skupino, ki naj bi izvajala pogajanja, sestavljajo Lojze Peterle, Edvard Stanič in Izidor Rejc. (Prva seja vseh strank, ki jih je SKD povabila k združitvi, je napovedana za ponedeljek, 21. popoldan). Ponovno je zavrnil možnost velike koalicije s SDP in izrazil mnenje, da obstoječa nasprotja med SLS in LDS v primeru, da se SLS združi z SKD in skupaj z LDS oblikuje vladno koalicijo, ne bi bila nepremostljiva. Stanič meni, da bi združitev lahko izpeljali z izrednim kongresom vseh omenjenih strank, vse združujoče stranke pa bi se v novi stranki ohranile kot frakcije. Izvoljeno vodstvo bi

bilo začasno, do prvega kongresa nove stranke. SKD meni, je dejal Stanič, da je združitev veliko primernejša in učinkovitejša oblika sodelovanja kot pa zgolj nekakšna koordinacija omenjenih strank.

Del volilnega staba SKD in večje število novoizvoljenih poslancev stranke se je v začetku prejšnjega tedna udeležilo seminarja o delu parlamenta na Dunaju. Delegacijo je sprejel tudi drugi predsednik avstrijskega parlamenta dr. Robert Lichtal in ob tej priliki Ivanu Omanu in Nacetu Polajnarju izročil plaketo avstrijskega parlamenta kot priznanje za njuno delo za demokracijo v Sloveniji.

Lojze Peterle se je 17. decembra na sedežu stranke sestal z delegacijo Albanske demokršćanske stranke iz Albanije in Albanske demokršćanske stranke za Hrvaško. V delegaciji je bil tudi predsednik Albanske demokršćanske stranke (Jorj Ndojaj). Peterle je sprejel povabilo, da obišče Albanijo.

V petek, 18. decembra je na slovesnosti ob drugi obletnici specialne brigade Moris v Kočevski Reki Lojze Peterle prejel odličje Zveze častnikov za njegove zasluge pri ustanovitvi te elitne formacije Teritorialne obrambe.

Isti dan je zvečer Lojze Peterle z družino na Bledu prisostvoval tudi koncertu pevskega zbora in baletne skupine iz San Justa v Argentini.

Leon Marc

Srbija in Balkan

AFP pripisuje volitvam v Srbiji (20.12.) zadnjo možnost pomirjenja na Balkanu. Volitve niso važne samo za bodočnost Srbske republike, marveč vse bolj za razvoj vojne na Balkanu. Svetovna javnost pripisuje odgovornost razpada Jugoslavije in državljanske vojne, ki je do sedaj terjala 200 isoč mrtvih in ranjenih ter milijone beguncev, beograjskemu političnemu vodstvu.

Srbski narod je demokratičen narod, žal ga vodi v nesrečo in mednarodno osamljenost beograjska rdeča nomenklatura. V časih kraljevine sta o njej odločala pariška in londonska masonerija, danes precej podobne sile „novega svetovnega reda“ z ZDA na čelu. Slovenci, ki smo desetletja živeli v skupni državi, težko razumemo preračunano politično stvarnost in odlašanje nastopa proti kliki, ki je mnogokrat prekršila podpisana premirja in še vedno nadaljuje z napadi na Bosno in Hercegovino.

Svetu niso prikriti Miloševićevi načrti: bivši komunist je postavil za predsednika SR literata Cosiča, postal zagrizeni nacionalist in pristal, da je prevzel beograjsko vlado srbski izseljenec v ZDA milijonar Panič. Miloševićeva DS je v času vojne precej izgubila na prestižu, okrepili so jo sopotniki KSK zagrizeni srbski nacionalisti V. Šešelj, Karadžić, Dragan in množica generalov, ki se nočejo odpovedati nasilju in dejanski vladi v Beogradu, Srbiji, Črni Gori

in na Kosovem.

Tudi RH in RS še niso priznali.

Izgleda, da se Milošević ne boji osamljenosti, in svet ve, da ga podpirajo Grčija, Bolgarija in Romunija. Ni mu mar za ultimete Amerike in Evrope.

V Stockholmu so se pred krakim zbrali diplomati 52 držav in razpravljali o balkanski vojni. Vse zbrane, ki so razne nemškega kanclerja Kohla odobraval spoznanje med ZDA in Rusijo o balkanskem vprašanju, je presenetil ruski zunanji minister Andrej Kasyranov. V veliko presečenje diplomatov je zatrdil, da Rusija ne bo sodelovala v nastopu Evrope proti Srbiji. Še več: Kasyranov je pribil: „Sedanje politično vodstvo v Beogradu lahko računa na Veliko Rusijo.“

V nedeljo 20. decembra so bile v Srbiji in Črni gori volitve. Reuter je poročal o prvih izidih. Dopoldne je volilo 47% to je 8 milijonov volilnih upravičencev. Milošević in Panič sta pred začetkom volitev obljubljala narodom konec vojne in močno veliko Srbsko federacijo. Zahodne sile so nekajkrat v svojih razglasih zatrjevale, da ne bodo prekinile s sankcijami proti Beogradu, dokler je Milošević na vladi. Opazovalci volitev napovedujejo dopolnilne druge volitve. Panič pa obtožuje Miloševića volilne goljufije.

-erne

Kdo je Zmago Jelincič?

Časopis Neue Zürcher Zeitung je še pred volitvami v dolgem članku podrobno opisal razmere v Sloveniji. Pod naslovom „Politično drobljenje v Sloveniji“ je poročal o pripravah na prve volitve po osamosvojitvi za predsednika države in za člane parlamenta.

Poleg vedno bolj perečega gospodarskega in socialnega vprašanja pa slovenskim politikom povzroča dosti skrbi velik porast ekstremistično usmerjene Slovenske nacionalne stranke. Njena udarna gesla so namreč pritegnila iz gotovih plasti ljudstva dosti pripadnikov. Gesla kot „Slovenija naj postane zopet slovenska“ ali „V prvi vrsti moramo skrbeti za Slovenijo“ ali „Nobena delovnega mesta za tujce, dokler imamo Slovence brez dela!“ so podžigala ljudi, ki že nekaj let nejevoljno zasledujejo naseljevanje tujcev, ki prihajajo predvsem iz bivšega jugoslovskega juga. To novo stranko vodi Zmago Jelincič, nekdanji član Tujske legije, ki pa ima trenutno sodne procese zaradi tihotapljenja in ilegalne posesti orožja. Jelincič predvsem zahteva, da se spremeni zakon o državljanstvu, ki je po njegovem mnenju preveč velikopotezen. Po sedaj veljavnem zakonu je namreč dobil slovensko državljanstvo vsak, ki je imel na dan plebiscita za samostojno Slovenijo (torej 23. decembra 1990) svoje stalno bivališče na ozemlju Slovenije in je bil po predpisih prijavljen pri pristojnih oblasteh, ne oziraje se, koliko časa je živel v slovenski republiki. Po izjavah Pučnika je na ta način dobilo 167.000 oseb slovensko državljanstvo. Predvsem so to bili delavci iz Bosne (čez 100.000) ter 25.000 do 30.000 priseljencev iz Kosova. V Sloveniji, ki nima niti celih dveh milijonov prebivalcev in kjer se poleg tega še nahajajo 45.000 priseljencev iz drugih republik bivše Jugoslavije (ki se pa niso zanimali za slovenski potni list!) — je to vsekar visoko število.

Toda Jelincič ne zahteva samo, da se naseljencem odvzame že podeljeno slovensko državljanstvo, temveč da so tudi novodoslim 70.000 beguncem iz južnih re-

publik prepove bivanje na slovenskem ozemlju. Njegova parola je, da ne smemo dopustiti, da bi se Slovenija „islamizirala“. Verjetno ima pred očmi razmere v Bosni. Le-to si namreč lastijo Srbi, ker naj bi po njihovem mnenju večji del bosanskega ozemlja bil pretežno njihova osebna last. Verjetno se Jelincič tudi opira na dejstvo, da je dosti slovenskih kmetij ali zemljišč iz različnih vzrokov prišlo v last priselcev iz bivših jugoslovske republik, od katerih mnogi niti ne govorijo slovensko. Te ideje Zmaga Jelinciča so padle na rodovitna tla poleg že omnejenega rastočega brezposelnosti. Iz statistik je namreč razvidno, da je ob 700.000 zaposlenih že registriranih okrog 110.000 brezposelnih prebivalcev mlade slovenske države. Poleg tega ima Slovenija čez 400.000 upokojencev, kar naj bi predstavljalo petino vsega prebivalstva.

Člani Slovenske nacionalne stranke tehtno argumentirajo vse obtežujoče gospodarske, socialne in narodnostne probleme, kar je v predvolilnem boju čestokrat povzročilo neprijetne in ne samo verbalne spopade.

Zahod tudi s skrbjo spremlja delovanje preimenovanih komunistov in komunistične mladine in ugotavlja razumevanje Slovencev do narodnostnih manjšin, saj ob 88 sedežih v parlamentu predvidevajo po en sedež za madžarsko in italijansko manjšino. Kot posebno zanimivost navaja, da so se v predvolilnih kampanjah večje stranke izjavljale za stališča sredine, ker se nočejo nagibati ne na levo ne na desno.

Precej dolg članek je dopisnik NZZ posvetil liberalcu dr. Ljubu Sircu, ki pa, kot je znano, ni dobil zadosti glasov. Omenja tudi, da je slovenski parlament še pred volitvami izglasoval zakon o privatizaciji samoupravnih podjetij. Ta zakon je po mnenju pisca precej kompliciran. Do veljave je prišlo po dvehletnem političnem obravnavanju raznih osnutkov, ki pa so bili v glavnem drug za drugim zavrnjeni.

D-ova

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Božični prazniki nas vedno spominjajo na dan, ko je Bog in človek stopil v zgodovino in se razkril, najprej najrevnejšim in preprostim. Prav tistemu delu človeštva, ki zaradi odklona Kristusovega nauka še vedno trpi in ječi pod jarmom mogočnikov. Nekdaj so bili to kralji tega sveta, sedaj so gospodarski imperiji, katerih interesi kažejo smer razvoju dogajanj. In to se izpriča v Somaliji, v Bosni, v Palestini... in delno tudi v Argentini. Denar in oblast, dvoje mamonov sodobnega časa. In nedolžne žrtve kot pod Herodom še vedno padajo; na tisoče, na milijone.

NOVI ZAPLETI

A pustimo to grenko sladkobo božiča in se osredotočimo v argentinsko politiko. Tik pred prazniki so imeli v Corrientesu guvernerske in ustavodajne volitve. Morali so jih ponovno sklicati, ker je na prejšnjih prišlo do remija v volilni zbornici, kjer so radikali nepričakovano podprli peroniste in opeharili za guvernersko mesto avtonomistično-liberalni pakt. Potem je prišla dvojna intervencija zvezne vlade in nov sklic volitev, to pot pod vodstvom Menemove prijateljice Claudie Bello.

Volitve pravzaprav niso prinesle večjega presenečenja. Zmagal je peronizem, seveda pod obtožbo poneverbe, ki jo je nehote vihtelo vodstvo provincijske stranke. A ta zmaga ni zadostovala, da bi dobili lastno večino v volilni zbornici. Ponoval se je torej položaj s to razliko, da trenutno nihče ne ve, kam se bo obrnil radikalizem, ki bo končno odločil, katera stranka zavzame guvernerstvo.

Vlada skuša prikazati rezultat kot lastno zmago. To je seveda težko. Čeprav je v glasovih peronizem napredoval, je treba upoštevati posebne okoliščine, ko je imel vso zaslombo (politično in gospodarsko) zvezne vlade in dejansko vajeti provincijske oblasti. Resnici na ljubo so v vladi pričakovali boljši izid.

Vsa ta zadeva volitev v Corrientesu in mnogokrat tudi po drugih provinciah kaže na šibkost argentinskega ustavnega sistema. Volilni zakoni, precej podobni širom države, niso prav prilagojeni sodobnim časom. Nekatera okrožja imajo res direktne volitve, kjer je za guvernerja imenovan najbolj voljeni kandidat, čeprav ni presegl polovice oddanih glasov. Drugod pa delujejo volilne zbornice (prav tako za izvolitev predsednika države), kjer ta postopek mnogokrat izneveri ljudsko voljo. Dejansko bi bil najboljši sistem oni, ki ga tukaj poznamo kot „francoskega“ (ballotage) ali sistem drugega kroga, ki bi popolnoma onemogočil sedaj izredno razpaseno prakso pogajanja strankarskih vodstev, pri katerih navadni volilec in dejansko ljudska volja nimata nič opraviti. A namesto tega so v številnih okrožjih uvedli urugvajski sistem „ley de lemas“, pri katerem lahko nastopa več kandidatov iste stranke in zmaga najbolj voljeni kandidat najbolj voljene stranke, čeprav je osebno dosegel drugo, tretje ali še nižje mesto. Vse to v smislu „strankokracije“, ki je ena najtežjih boleznij v Argentini.

ENA RAZJASNITEV

V provinci San Juan se medtem odi-

grava drugačna drama. Tam so zaradi dokazane korupcije odstavili guvernerja. Jorge Escobar je bil lansko leto izvoljen na peronističnih volilnicah. Ni bil član stranke, pa je presenetljivo pokosil kandidata provincijske stranke (blokizem) in se predstavil kot nova figura na argentinski politični pozornici. Neke vrste krajevni Fujimori.

Tedaj je okoli tega pojava bilo razlite precej tinte. Zlasti se zaradi osebne posega gospodarskega ministra Cavalla, kateremu so pripisovali velik del zasluge za uspeh. Poldrugo leto za tem je minila vsa slava, in tedaj izvoljeni mož, ki je bil kazen kot uspeh prizadevnosti in pridnosti, je dobil udarec od lastne stranke in vse opozicije.

Vendar nekaj ni jasno v vsem tem. Nastopil je podguverner, človek trdnih korenin v stranki. Sedaj ima človek občutek, da stvari znova stoji tako, kot morajo stati. Saj je nekaj podobnih primerov: Ortega v Tucumanu, Reutemann v Santa Fe. A oba ta primera sta pokazala, da se je nova vodilna figura ali prilagodila stranki ali pa so si jo podvrgli. Očividno je primer v San Juanu drugačen in znova dokazuje, da je brez zaledja stranke težko vladati. Saj, če gremo raziskovati pogoje odstavljene guvernerja, niso tako težke. Enake ali pa še večje so razpasene širom države in jih grešijo guvernerji, ministri, parlamentarci in drugi. Če bi moral odstopiti ali bi moral odstaviti vsakega, ki nima popolnoma čistih rok, bi prišlo do prave revolucije v argentinskih političnih kadrih. A tu pade eden, pač kriv, a bolj politične neustrpnosti kot resnične korupcije. In vendar ta dogodek razjasni, kako se tukaj kaša kuha.

PREMIKI V STRANKAH

In medtem, ko radikalni vrh debatira bodočnost stranke, strategijo do vlade in pogajanja za kandidature, vse z obrazom obrnjenim proti zapletenemu letu 1995, se v odločilnem buenosaireskem okrožju čistijo pojmi v peronizmu. Tako vsaj priča strankin kogres, ki je bil končan v nedeljo, 20. decembra. V La Plati so zasedali in si salomonsko razdelili vse strankarske funkcije zastopniki duhaldizma in cafierizma. Oba voditelja (bivši in sedanji guverner) imata svoje močne strukture, le s to razliko, da se Cafiero kaj malo osebno vtika v politični boj. Duhalde pa s trdo roko suče niti in gradi svojo politično bodočnost.

Cafiero je zaenkrat dosegel svoje. Ve, da do predsedniške kandidature nima nikake možnosti. Sprejel je torej senatorsko mesto in devet let ima tam zagotovljeno mesto in del oblasti.

Duhalde pa po preprečeni spekulaciji ponovne Menemove kandidature pripravljata lasten skok. Če to ne uspe (Menem je te dni naročil stranki, naj formalno sproži zadevo ustavne spremembe in ponovne kandidature), mu še vedno ostane mesto podpredsednika, kot je Menemova želja.

Obe struji, duhalisti in „bivši“ cafieristi so enostavno izločeni iz kongresa „ultramenemistov“, ki jih v provinci zastopa moronski župan Rousellot. Ta je doživel nov poraz v svojem naporu, da bi leta 1995 dosegel guvernersko mesto province Buenos Aires. Bo moral podvzeti drugo pot. Strankina struktura je doslej in za bodoče močno v drugih rokah.

MAKS OSOJNIK

Ob bregovih reke Paraná

V emigrantskem hotelu so se cvrli. Januarsko sonce je pritiskalo z vso silo in pomagala mu je vlaga. Menda je zadrževala vetrič, ki bi zamajal vejice nekaterih dreves in pobožal potna lica. Ženske in otroci so čez dan posedali po kamnitih klopeh, moški pa so se vsako jutro raztepli na vse strani, šli so namreč iskat službo in stanovanje. Po večerji so podrobno pregledali male oglase v listih, če bi kje nudili eno ali drugo.

Vsi so ugibali, kako bodo v tej pasji vročini začeli in vztrajali. Nakateri so šli predaleč, ko so kleli Kolumba zaradi odkritja te peklenske dežele. Posamezniki so to storili že pri plovbi čez ravnike.

Janko, ki se je vrnil z brezuspešnega iskanja, je poročal očetu Matiju, materi Minki in sestrici Katrci. Prav pri vходу so sedeli. Vkljub pozni uri je prišvedral mož s ploščnatim klobukom, širokimi hlačami, škornji pa so se mu svetili kot doktorski cilindri.

„Polacos buenos...“ (1) je ujel Janko iz pogovora z vratarjem.

Pustil ga je vstopiti.

„Polacos?... Campo... Animales...“ (2)

„Pusti ga!“ je skoraj zarenčal oče. „Ali nas ima za kanibale, ali je on sam.“

„Ne, oče! O polju govori in o živini.“

Matiju se je v hipu zazdelo, da v križnem soju svetilk vidi odprta vrata domače hiše, kakor so jo pustili, ko so zbežali. Treba je samo vstopiti.

„Vprašaj ga, kje in kakšno bo delo!“

„Romang. Krave, konji, ovce... stanovanje, hrana...“

„Pojdimo! Kaj boljšega ne bomo dobili,“ je takoj odločil Matija.

En dan in eno noč so se gugali v razdrapanih vagonih, da so jih bolele že prav vse kosti. Če se ti je vseeno zadremalo, te je naslednji hujski sunek dodobra predramil. Začeli so ječati od bolečin.

„Eklet, ali nismo že v Sibiriji?“ je Matija na glas mislil po svoje, da se pelje iz Dolenske na sever.

„Kaj v Sibiriji, tam je vendar mraz! Tu bomo pa kmalu kuhani za na krožnik.“

„Svet je pa zares velik,“ se je vdal.

„Romang! Polacos bajen!“ (3) je končno zaklical sprevodnik.

Približal se je tisti mož s ploščatim klobukom. Matija in Janka je potacal po rami, Minko in Katrco pa je poljubil na lice.

„Todos bien, Polacos?“ (4)

„Ka...“ Kanalja mu je mislil reči, a se je spomnil, da je nekemu tako dejal in ga je nahnulil. Še beštja mu ne smeš reči. Zato je kar pri tem zlogu ostalo.

Janko je napeto poslušal in mož jim je pripovedoval cele litanije, kako jih bo Cosme peljal s *sulky* (5) na *puesto diez* (6) in jim vse pokazal: meje oddelka, kaj imajo storiti in še marsikaj. Vrgli so na *sulky* njihov preoceanski zaboj (zabojček), dva majhna kovčka, dve torbici, nek mož je prinesel kos mesa, ki so ga na gosto obkrožale muhe, dve vreči, tako so uganili za kuhinjo, in dva zabojčka *čiče* (7). Sami so s trudom zvrlele ude na deske.

Spet je trajalo skoro pol dne guganja, da so dospeli na cilj.

Ogled meja oddelka so preložili na naslednji dan, saj so bili malo manj kot na smrt utrujeni.

Za prvo noč so si „postlali“ kar na travi. Hitro so namreč ugotovili, da jim je njihov prednik pustil lačne bolhe.

Vsi premraženi so vstali. Matija je pogledoval po nebu, a ni opazil nič sumljivega. Mati je tekla v stajo in pomolzla kravo — ena krava in en konj sta pripadala k

oddelku — ter zavrela mleko.

Kake pol ure daleč, kakor so presodili, so zagledali dim. Razveselili so se. Torej le niso tako daleč od ljudi! Pred samoto so imeli nekaj strah. Janko je prvi opazil, da sta se dve osebi odtrgali od hiše.

„Proti nam gresta,“ je povedal.

Radovedno so ju sprejeli.

„Iz Santiagove družine sva,“ ju je predstavljala. Moj brat je Raúl, jaz pa sem Aurora (9). Poljubila je Minko in Katrco, moškima pa je položila roko na ramo. Isto je storil Raúl. Potem je nadaljevala: „Imamo lastno *čakro* (10), pol *legve* (11) v dolžino in širino. Redimo dvanaest govedi, dva konja za delo, dvajset ovc; pridelujemo koruzo za kuho in čičo, krompir, batato, mandioko, za prodajo pa bombaž. Moji starši vas želijo spoznati. Nobeno sadje zdaj ni zrelo, zato sva vama prinesla kos karpinča, ki vam bo gotovo všeč.“ Izvlekla sta kos mesa iz vreče.

Janko jo je gledal: poln život, malo valoviti žimasti lasje, bujne obrvi, sanjave, skoro žalostne oči, ki pa svetlo gledajo enega in drugega in vsenaokrog, lica le rahlo izobčena.

„Gracias! Gracias! Cómo pagar?“ (12) je Janko spraval skup.

„Nada“ Janko je iz povedanega razbral in pretolmačil, da želijo biti prijatelji.

Bolje jih je predstavila: Da so iz rodu Mepenes iz številne družine Guarani, da je bil njihov praded Španec, da so to grdi ljudje, da so tudi dobri, da so bili jezuiti v redukcijah svetniki, da so jih spet usužnjili, da so se mnogokaj naučili od njih... da bodo prišli en večer in prinesli s seboj *quene, sicus, erke* (12) in zapeli o davnih dneh, ko je *Viracocha* (13) še delil blagoslov zemlje med njene prave sinove... „Drugič vam bom pa še povedala.“

„Zelo vesel in zadovoljen,“ je Janko na hitrico zbral besede.

Prijazno sta se poslovila. Janko je moral povedati, kar si je zapomnil. „Kako je zanimiva! Njo bom pa še poslušal,“ je končal.

Spravili so se, ženski k čiščenju, moška pa na ogledovanje pičle šare. Tudi nekaj plugu podobnega sta izvlekla, dva krampa in tri lopate.

Malo pred poldnem je prijahal na razgretim konju Ruben, hlapec z *estancije* (14) in ju odvedel na pašnik. „Ta žica, ki je belo obarvana, vodi do estancije, med oddelki pa je ob mejah le v začetku“. Pozno popoldne so se vrnili. Minka in Katrca sta bili že v velikih skrbeh.

„Oh, te daljave!“ je vzdihnil Matija. Še se ni odpočil od prejšnjega dne in zopet ta trdi konjski hrbet.

S Santiagovimi so kmalu postali posebno dobri prijatelji. Posebno še potem, ko jim je Janko cepil živino proti *aftosi* (15). On se je namreč naučil od veterinarja, katerega mu je pomagal pri cepljenju. Tudi cepivo in instrumente mu je dal in še nekaj zasluzka. Tudi drugim sosedom je cepil, dokler mu ni zmanjkalo cepiva.

Santiago so praznovali očetov rojstni dan ali kaj in Matijeve so kar malo na silo povabili na udeležbo. Seveda se je slavnost začela z asadom. Matijeve so naravnost hrupno sprejeli.

Seveda ob takih prilikah ne sme manjkati instrumentov, še kitara se jim je pridružila. Zadonela je *zamba*, „*Ha muerto el Indio poeta*...!“ (16) Zadonela iz godal in iz grl. Vsi Matijevi so napeto poslušali. Janko je mignil Aurori in ta se je takoj odzvala ter mu na prošnjo tolkala seveda s pojasnili.

Sedla je med Janka in Katrco z namenom, da bi naslednjo pesem povedala z domačimi besedami, morda pa tudi zato, da bi bila Janku bliže.

„Katrca! Niso robavsi ti ljudje,“ je dejal Janko. „Ali si videla, s kakšnim občutkom je pela? Drobni ptički... vrbe... še oblaki so se odeli v žalni plašč...“

Seveda brez plesa tudi ne gre. Zavrteli so se kar po prstenih tleh. Aurora je z odprtimi rokami povabila Janka, Raúl pa Katrco. Toda..., saj nista znala njihovih plesov. Začel se je pouk: *zamba, chacarera, malambo, chamamé, milonga*... (17)

Ko se je začel dvigati prsteni prah, so poškopili z vodo.

Matija in Minka sta le opazovala. Kaj boš še z drugimi plesi, valček in polka je dovolj!

Polna luna se je nasmehnila, ko je pogledala čez vrhove evkaliptov onstran reke Paraná na razgrete veseljake. Katrca je že omagovala in nič manj Janko, saj jima niso pustili oddiha. Ko se je nagnila z zenita proti zahodu, sta rada ubogala Matijo, ko je pozval za odhod. Seveda so jima branili, toda nek red mora biti.

Tudi drugo leto je vročina zgodaj pritisnila. Menda je sonce še zvezdam ukazalo, naj v nočeh ne rosijo. Živina je mukala in skrbno iskala kako močnejšo bilko, ki je pogladila iz zemlje. Obenem pa skrbno pazila na široke razpoke v zemlji. Upravnik je iskal kaj mesa na stegnih in plečih živali za prodajo, za zakol. Jezen je bil. Kar ga jim je pozimi zrastle, se je posušilo.

Santiago je prišel prosit Janka, da jim pomaga pregnati živino (njihovo) na otok, kjer je več paše. Ustrašil se je. Komaj kaj vidiš, da je onkraj reke se trdni svet in sicer po temni črti, ki utegne biti drevje.

Za pregon živine potrebujejo namreč veliko ljudi, da so izgube manjše, brez njih pa ne gre.

„Moram prej preizkusiti, kako se jaha v vodi,“ je nedoločno pristal.

„Imaš prav. Raúl te bo spremlil.“

Janko je izkušnjo dobro prestal.

„Hu-a-a-á!“ je zadonel klic ob obrežju reke, pravzaprav rokava, ko je vstajala zarja na daljnem sončnem vzhodu. Po kravi-žrtvi so začeli padati udarci bičev, kolikor je bilo prostora po hrbtu in plečih. Obupana žival je planila v vodo, ker pač ni imela drugega izhoda. Kakih sto metrov so jo še videli. Vsi so vedeli: *piranje* (18) so jo napadle. Takrat je zadonel še glasnejši klic in gonjači so udrihali po hrbtih z vso silo. Kakih dvesto glav je sopihalo s kvišku držečimi glavami in vmes so se slišali zahtevni in obupani glasovi.

Med gonjači so bila tudi štiri dekleta. Auroro seveda ni smelo manjkati. Postavila se je v vrsto zraven Janka prav na krilu. Začeli so se dvigati nad vodo. Tedaj pa je Aurorin konj ritnil in zletela je v vodo. Razumljivo, da se je Janko pognal za njo in jo hitro rešil nezaželene kopeli. Še je lovila sapo, ko je spet zakričala. V luži je zamigotal *yacaré* (19). Gotovo se je že najedel piranj in ni napadel, temveč švignil v vodo.

Janko je gledal Auroro. Tenko krilo je le za silo pokrivalo kožo. Šinila mu je misel: „Če bi jo videl Buonarrotti, ne bi odnehal, da bi mu ne služila za model pri stvaritvi nove umetnine, Ja, lepa je.“

Pri površnem pregledu, saj se je živina hitro otrsala in razbegla, so našli le malo ugrizov piranje.

Seveda brez slavnostne večerje ni moglo miniti. *Tapirja* (20), ki jim je lomil koruzo, so ujeli in ta ima okusno meso. Po

obilni večerji, zaliti s čičo, so se še zavrteli. Aurora je spet učila Janka. Včasih se mu je zazdelo, da jo mora stisniti k sebi in jo vprašati...

Matijevi in menda vsi vaščani domačega kraja so imeli navado, da so v adventnih večerih pripravljali jaslice. Letos bi bilo treba narediti vse nove figure. Potem pa še barvic ni. Težava bo.

Janko je imel bujno domišljijo. Padla mu je misel, da bi naredil žive jasice, toda kdo pa jih bo gledal? Hm, morda bi še Santiagovi prišli?

Posebno ga je prišlo takrat, ko je vikar sporočil, da v Romangu ne bo polnočnice. Po dolgem tuhanju je vprašal Santiagove za svet. Z navdušenjem so pozdravili načrt in Aurora je ponudila svojo pomoč, če bodo potrebovali. Da bodo tudi še drugi prišli, če dovolijo.

Janko si je sestavi načrt, med delom pa ga je sproti razširjal. Vsi so mu pomagali, tudi Aurora.

Novica o živih jaslicah je obromala ves Romang in še tja na estancijo je zašla.

Kristalna noč. Na temni modrini neba se je svetlikalo in mežikalo na milijone zvezd in zvezdic, nekatere z modrim, drugim z rdečkastim nadahom. Že sam pogled ti je vzbujal občutek svečanosti.

Na desetem oddelku se je zbrala precejšnja množica. Na dan znak je Raúl obesil *sol de noche* (21) na pripravljeno rogovilo. Izza zastora iz vej se je oglasila pesem „Glej zvezdice božje...“ Vsi štirje so jo peli. Izza zastora sta se prikazala Jožef in Marija, noseč na rokaj Jezuščka. Janko in Katrca sta bila, plastično punčko pa je našel v Romangu. Položila ga je v jaslice in zapeli so Sveta noč. Skoro vsi so poprijeli, seveda v svojem jeziku.

Aurora je intornirala in zapela *Allá en el lejano Belén* (22).

Sledile so izmenoma ena v slovenščini, druga v kasteljanščini: *Canción de cuna* (23), *Dormite changuito* (24), *Flor Navideña* (25), *Villancico popular* (26). Vse te so spremljali z instrumenti.

Janko je naravnost buljil v pevce, da mu ne bi ušla nobena beseda.

„Joj, koliko lepote je skrite v njihovi pesmi!“ je rekel potem domačim.

Takoj po osvetlitvi so se izvili iz teme fantki, ki so pripeljali volička, oslička in nekaj jagnjet ter obstali za jaslicami. Komaj so se razvrstili in obstali, so geklice prinesle šopke: sinje, grozdčaste *jacarandá*, rožaste trobente *palo borracho*, bel šopek *guatambú* in še mnogo drugega cvetja. Vse so lepo postavili ob jaslicah. Za ta primer so se morali seveda obleči, Aurora jih je imela na skrbi.

Ko je Janko opazil, da so jim grla že suha, je dal Aurori mašno knjižico in prebrala je evangelij svete noči.

Raúl je na mig snel *sol de noche* in jo obesil pred hišo. S tem je bil dan znak, da je prireditev končana.

Le kaj je skopo gospo z estancije pičilo? Mignila je sinu Aristobulu (klicali pa so ga okrajšano — Bulo). Ta je mignil dvema hlapcema in s *sulky* so prinesli *charqui* ter še zaboj *gallet*. Ali je vse to mislila podariti Matijevim? Gotovo ni vedela, da se je zbralo toliko ljudi. Morda je hotela nagraditi Matijeve, saj so jih imeli za najbolj skrbne upravitelje oddelka.

Aurora, ki je bila vedno postrežljiva in pripravna, se je ponudila za postrežbo ljudi, ki so po stari navadi čepeli in čakali na svoj delež.

Bulo se je zagledal vanjo. Kamor se je ganila, je šel z očmi za njo.

Ko so se odteščali in odžejal, so spet prišli za instrumente in melodije spremljali s pesmijo. Tudi Bulo je bil pevec. Prijel

Slovenski božič 1992

Zgodovina res ni učiteljica človeštva, saj bi sicer že zdavnaj ne bilo več vojsk. Beleži jih pač in naslednjim rodovom pripoveduje, kaj vse se je dogajalo. Tudi razlago poišče in vzroke in povezovala dogodkov, ki se oddaljujejo v sivino časov.

Čprav po vsaki veliki vojni vzklikamo: „Nikdar več!“ in nam je še v spominu pretresljivi zaključek govora Pavla VI. v skupščini Združenih narodov v New Yorku: „Jamais plus la guerre!“ (Nikdar več vojne!), nam RTV skoraj brez presledka prinaša slike groze, zdaj z enega zdaj z drugega konca planeta. Vojskovanje ne zapusti človeka, drži se ga kot izvorni greh, ki ga noben razvoj, napredek ali civilizacija ne more izbrisati, le drugačna sredstva ponuja in vedno nova opravčila.

Ko bomo letos v miru in sproščenosti obhajali božične praznike, je res na mestu premislek, da nam ta mir in to sproščenost omogoča naša nova samostojna država. Môra je za nami! Sicer ni slo brez težav in žrtev, a težki dnevi negativnosti in preizkušenj so nam gotovo bili skrajšani po božji dobroti pa tudi po enotni volji vseh Slovencev, ki so se v pravem trenutku in kljub siceršnjim razlikam znali postaviti kot en mož za lastno državo, ki so si jo na ta način tudi pridobili.

Sedanji izziv je to državo dobro urediti in ji zagotoviti pravi razvoj in bodočnost. Skozi kakšne vihare bo morala iti, ne vemo, saj je vse človeštvo ena sama velika družina in je medsebojna odvisnost narodov prav zaradi razvoja čedalje večja. Vsekakor

pa naj napreduje tudi vsak posameznik in sicer v globljem umevanju življenja in njegovega smisla, pa tudi posledic katastrofalnih zmot prav na tem področju.

Isti osnovni zakonik je namreč vtisnjen v sleherno srce in Veselo Oznanilo je vsak dan novo za vsakogar, za vernega in za nevernega, enostavno zaradi pripadnosti istemu človeškemu rodu. Ta zakonik je vsakdanje vodilo za srečno pot in nihče ga brez škode ne krši! Je zmotno reči, da ti tega ne smeš, ker si kristjan; jaz pa nisem in sem zato svoboden. Ne ti ne jaz ne smeva, če sva pri zdravi pameti in nama gre zares! Svoboda namreč ni v tem, da delaš karkoli, ampak v možnosti odločitve za pravo. Tudi ne recimo, da nove evangelizacije ne potrebujemo; eni zato, ker smo itak verni, drugi pa zato, ker jim vere ni mar. Vsak dan sproti se moramo vsi odločiti in vsklajati svoja pota z Veselim Oznanilom, saj je veselo prav zato, ker nam odkriva smisel našega življenja in nas dviga v duhovne dimenzije. Zato le

„Pojdi, moj sinko, na pot, življenja pot!
Varuj, moj sinko, se zmot, življenja zmot!“ (O. Župančič)

„Bom-m-m bom-m bom -“, bo vabil prestolniški šenklavski zvon k božični maši. Resno, možato, odgovorno, bronasto globoko in lepo, v sveto tišino zimske noči, „Bo-m-“

O, „Še bomo peli!“ v miru božjem, oproščeni in sproščeni bomo peli „Sveta noč, blažena noč!“

NL

„Na estancijo je šla,“ so mu povedali. „Kar drugi dan je Bulo prijahal s konjem in odjahala sta.“

Neka posebne vrste vročina je Janku silila v glavo.

Za konec februarja se je prikazal Bulo. Na svatbo je vabil.

„Tudi moja nevesta Aurora vas prisrčno vabi.“

„Ta, Santiagova?“ je vprašal Janko.

„Ta, ta! Najlepšo rožco sem našel.“ Potem ni mogel nehati s svojim pripovedovanjem.

Vabilu na svatbo se ni odzval. Še nekaj dni je Janko mrčal. Potem pa je zaprosil ata: „Pojdimo drugam!“

„Saj res! Tu živimo, kak napredek pa ni viden.“

Odpovedali so službo.

Spet so se en dan in noč gugali proti Buenos Airesu.

Opombe:

- 1) Poljaki so dobri;
- 2) Polje... živina...
- 3) Poljaki izstopite!
- 4) Se imate vsi dobro, Poljaki?
- 5) Dvokolnica za lahke prevoze in tudi zasebni.
- 6) deseti oddelek;
- 7) Pivo iz koruze.
- 8) Suho meso in prepečenec.
- 9) Rudolf in Zarja.
- 10) Kmetija.
- 11) Približno 5 km.
- 12) Indijanska glasbila.
- 13) Drugi bog Inka Indijancev.
- 14) Veleposestvo in tudi center vseh oddelkov.
- 15) Goveja bolezen - slov. slinovka in par-kljevka.
- 16) Umrl je indijanski pesnik...
- 17) Ljudski plesi.
- 18) Riba, najhujša roparica. Živi v gručah in se skupno zapode za plenom. Posa-

Zaključek srednješolskega tečaja

V soboto, 21. novembra, je srednješolski tečaj „ravn. Marko Bajuk“ s proslavo zaključil svoje šolsko leto.

Popoldne so se zbrali dijaki po razredih, kjer so dobili spričevala. Nato so se skupno s profesorskim zborom udeležili zahvalne sv. maše, ki jo je daroval prelat dr. Alojzij Starc. Pri pridigi je omenil, naj se zahvalimo Bogu za vse prejete milosti v preteklem letu, pa tudi staršem in profesorjem za ves trud v preteklem letu.

Po končani sv. maši so se vsi navzoči zbrali v dvorani. Stojte so sprejeli zastavo ter zapeli argentinsko in slovensko državno himno. Marjan Loboda, ki je vodil prireditve in spretno povezoval točke programa, je pozdravil vse navzoče, predstavnike raznih organizacij, predvsem osnovnošolskih tečajev.

Sledil je govor nastopne ravnateljice srednješolskega tečaja prof. Metke Mizerit. V nagovoru se je poslovila od letošnjih petošolcev z željo, da so dijaki tudi duhovno dorasli in se bodo sami odločali za slovenstvo, ki je njihova pravica. Poudarila je, naj si bodo tudi v bodoče dobri prijatelji; posebno pa še, da ostanejo zvesti člani naše velike slovenske družine.

Profesorjem, ki se tudi poslavljajo od srednješolskega tečaja se je nastopna ravnateljica zahvalila za njihovo veliko delo in trud ter svetel zgled dolgoletne požrtvovalnosti. Odhajajoči profesorji so: dr. Katica Cukjati, ki je bila v pretekli poslovni dobi ravnateljica, Tine Debeljak, Andrej Krečič, dr. Nataša Krečičeva, Albin Magister, lic. Franci Markež in tajnica gospa Cirila Žukova.

Končno je ravnateljica podala nekaj misli za bodočnost ST in prosila starše dijakov sodelovanja in vzajemnosti.

Najboljši dijaki posameznih letnikov so letos dobili za nagrado knjigo Zorka Simčiča: „Prepad kliče prepad“, s pisateljevim posvetilom in podpisom. Dijakinji 4. in 5. letnika pa sta dobili še srebrnik, dar dr. Petra Urbana. Letošnji nagrajenci oziroma nagrajene so sledeči: 1. letnik *Pavlinka Vombergar, Tatjana Stariha*; 2. letnik *Andreja Dobovšek in Marjana Jelenc*; 3. letnik *Andrejka Stariha*; 4. letnik *Vanika Jazbec*; 5. letnik *Mojca Vombergar*.

Lanski nagrajenci so nato predali zas-

tave letošnjim najboljšim dijakom.

Prišel je trenutek, ko se je „RAST 21“ poslovila od Srednješolskega tečaja. Petošolci so ga težko pričakovali in vendar so bili ganjeni. Metka Mizerit in Marjan Loboda sta jim izročila spričevala in diplomo o študiju.

Srednješolski tečaj so končali naslednji dijaki: Aleksander Barle, Dani Čop, Monika Dobovšek, Nevenka Godec, Ana Marija Lavrič, Marjana Lazar, Monika Mehle, Gabrijel Možina, Urška Nose, Andrej Oblak, Marko Oblak, Gabrijela Petkovšek, Lojze Rovar, Veronika Samsa, Edo Selan, Ivan Selan, Klavdij Selan, Lučka Servin, Kristian Vivod, Mojca Vombergar, Tatjana Willenpart, Sonja Zarnik in Boris Žuzek.

V imenu letošnjih petošolcev je spregovorila Nevenka Godec, katere govor objavljam posebej.

Dijaki 5. letnika so še pred svojim potovanjem v Slovenijo pripravili lep almanah z naslovom „Predstavljamo Argentino“. Na prireditvi so ga podarili vsem članom profesorskega zbora.

Tudi odbor staršev je med letom živahno deloval. Gospa Petkovškova je povedala nekaj misli in se zahvalila profesorjem in staršem, ki so sodelovali z odborom.

Naslednja točka je bila humorističnega značaja. Dijaki 4. letnika so se poslovili od svojih predhodnikov. Petošolci pa so jim po stari študentovski navadi predali ključ učenosti in zapovedi, po katerih se morajo ravnati, da bodo do te velike učenosti prišli. Marta Selan je to nalogo odlično opravila.

Pri šolski uri Živa beseda se naši dijaki učijo recitacije. Pod vodstvom svojega profesorja Frida Beznika so prvošolci pogumno povedali Turjaško Rozamundo. Petošolci so Župančičevo Dumo brezhibno recitali in dokazali svoje znanje pa tudi doživetje izseljenske problematike.

Spregovoril je še predsednik Zedinjene Slovenije prof. Tine Vivod, ki je spodbujal abituriente, naj bi ponovno oživel SKAD. Marjan Loboda je napovedal počitniško nalogo, kateri so petošolci navdušeno ploskali.

Za konec so vsi navzoči zapeli Slovenija v svetu, katero je napisal ustanovitelj tečaja dr. Marko Kremžar.

Govor abiturientke N. Godec

Profesorji, starši, gostje, dragi kolegi!

Ko se je na istem mestu poslavljala prva Rast, nas še ni bilo na svetu, in če bi podvojili število naše Rasti in pogledali nazaj, bi ugotovili, da so naši starši in predniki že živeli tukaj.

Da se po dolgih letih še vedno razumevamo v materinem slovenskem jeziku, res ne moremo drugega, kakor da se iz vsega srca zahvalimo vsem tistim, ki so si zamislili, ustanovili in trdno delali za razvoj in obstoj slovenske skupnosti ter v njej tudi Slovenskega srednješolskega tečaja, kjer dobivamo neprecenljivo bogastvo, katerega se mi komajda zavedamo. Prav ta vaša vztrajnost nas je vzgojila v to, kar smo.

mezna žival ne preplava čez rečni rokav.
19) Posebne vrste krokodil; doseže do 6 m dolžine.

20) Zver, podobna prašiču.

21) Zelo močna petrolejska svetilka.

22) Tam v daljnem Betlehemu...

23) Pesem ob zibelki.

24) Spančkaj, otrociček...

25) Božični cvet.

26) Ljudska božična.

Prehajamo v novo dobo našega življenja, kjer odgovornosti ne bodo samo v osebni področju, ampak kot člani slovenske skupnosti bomo prevzemali delo za njen nadaljnji obstoj in skrbeli, da bo slovenska beseda še odmevala tu pod Južnim križem, da tako uresničimo visoke ideale naših prednikov in na najbolj konkretni način izpolnimo nalogo, ki nam je po rodu dodeljena.

Doletela nas je možnost, da običemno Slovenijo, in kljub mladostni razposajenosti je ta obisk pustil tako globoke in nepozabne vtise, da nam bodo v spodbudo za veselo in navdušeno sodelovanje k dopolnitvi naše dediščine.

Razumljivo je, da bi mi mladi radi marsikaj izboljšali ali predrugačili. Če ne bi bilo tako, ne bi bili mladi in z nami ne bi bilo nekaj v redu. Toda zavedamo se, da vse to, kar bi radi upodobili, ne sme nasprotovati krščanskim načelom, da ne smemo preko slovenske govornice in mimo vrednot, prejetih od naših staršev. K dosegu tega cilja nam pomagata vaš trud in vaša požrtvovalnost, ki ste jo vi, dragi profesorji, doprinesli skozi vsa ta leta in za katera se vam najiskrenejše zahvaljujemo.

Ob bregovih

Nad. s 3. str.

je Auroro čez pleča in kmalu sta bila vodilna.

Ob prvem oddihu, to se pravi: ob pitju piva, je rekel Bulo materi:

„Hočem, da jo vzameš na estancijo, da se bo naučila kuhati in drugih potrebnih reči.“

„Kuharica je res že stara,“ je napol privolila mati.

Janku, ki je slišal, je bilo zelo prav. Okusnejše kosilo ali večerja pač bolje tekne. Saj do ženitve je še daleč. Moraš imeti kaj trdnega pod palcem ali pa zadovoljivo službo.

„Glejte jo, lepoto!“ je opozoril Janko.

Trije so posebno vneto gledali na vzhod. Ena je gledala auroro, dva pa auroro in Auroro.

Dva tedna je že minilo, a Aurora se še ni prikazala pri Matijevih. Prej je vsak drugi ali tretji dan našla kak vzrok, da je pribosopetila, če drugega ne, je morala pogledati telička, če si je že opomogel, ali pa pogledati rože, katere so se že razcvetele, drugič pa je prinesla kako novico od doma ali iz Romanga.

Janko bi jo tako rad še enkrat videl. Seveda bi se ne zadovoljil in bi jo še pogledal, vsaj do zdaj se mu je zdelo tako. In ne pride... Gotovo je neka zamera. Toda kakšna? Vse podrobnosti večera in noči je preresetal, a nič in nič. Odločil se je in šel pogledat, kaj bi bilo. Tudi Katrca je šla z njim, čeravno je bilo Janku nerodno.

Bučno so ju sprejeli in hitro pogostili. Obnovili so spomin na sveti večer in noč. Vprašanj je bilo sto ali več. Janko je čedalje ostreje pogledoval vse naokrog, Auroro je želel videti, a se ni prikazala.

Končno ni več vzdržal. Vprašal je:

„Kje pa je Aurora?“

REZI MARINŠEK

OBISK

Stal je pri priprtem oknu in negotovo težkal veliko skatlo. Bi si res naredil jaslice za bližnji božič, kot vztraja hčerka, ali naj jo spravi in se spet preda bridkim spominom?

Kmalu bo leto dni kar je živel sam. Otroci so se poročili, žena mu je nenadoma umrla in zdaj je v prostorni hiši sam s svojo tihoto in svojimi spomini. Hčerka Majdica, edina, ki je živela blizu, je ves čas vztrajala, da bi se preselil k njim. „Kaj boš tukaj sam,“ mu je dopovedovala, pa ni hotel. Ona ima svojo družino, svoje skrbi in delo in čutil bi se odveč. Vsi vnuki ga imajo radi in ga velikokrat obiščejo in tudi sam je šel ob nedeljah k njim, a hiše spominov ni mogel zapustiti.

Sin Matej, ki si je kupil posestvo v pampi ga je tudi vabil k sebi. „Pridi na dolge počitnice,“ mu je pisal, „ti imaš rad živali in videl boš, koliko novih telet se je skotilo, ovc je že za cel trop, kupil sem novega konja in je tako domač, da pride pod kuhinjsko okno po košček sladkorja in naša Majdica je postala prava amaconka...“ Zamikalo ga je, pa vendar je tudi to odložil za poznejši čas.

Položil je skatlo na mizo in si pogladil lase. S stene je nanj zrla žena, vsa mlada in nasmejana, pravzaprav je bila takrat se deklet z dolgimi svetlimi lasmi in tudi njen pogled je bil sončen in svetel. V dolgi skupni življenjski borbi so ji lasje posiveli, a oči so ostale še naprej jasne in iskrene. „Ko bova prosta, bova šla domov,“ ja rada pripovedovala. „Ne veš še, ali za stalno, ali le za nekaj časa,“ je zamisljena dodajala in se ozirala na moža, ki je bral.

Ko se je Majdica poročila, pa kar nista našla časa za potovanje. „Otroka bo imela,“

je Marjana vsa vesela zaupala, in tudi on, Andrej, je bil novice vesel. Pa je spet priložilo pismo daljne hčerke Nike in ta je tudi sporočala o rojstvu sinčka. „Samo pogled, kako rod rase!“, je Marjana vesela vzklikala in hitela plesti za mladino. „Ampak takoj, ko bo Majdica rodila, zares odpotujeva.“ Pa Majdici so se zapovrstjo rodili še drugi trije otroci in babica je bila tako z njimi zaposlena, da ni mogla misliti na potovanje. Tudi ded Andrej je vnučkom postal potreben. Naredil jim je gugalnico in seveda pazil, da se kdo ne potolče in še in še. Sestra Anica mu je pisala od doma in ga spraševala kaj bo z obiskom. „Zdaj gre pa zares,“ je rekel Marjan, ko je kupil veliko potovalno torbo in ona si jo je navdušena ogledovala. Kmalu pa je pričela tožiti o glavobolu in nekega jutra jo je našel mrtvo v postelji.

Dolge dni je živel otopelo in delal le tisto, kar so mu drugi naročili. Tisti čas je preživel pri Majdici in vnuki so prepali opazovali dedka, ki ni govoril in se ni igral, le pokimal je, če so ga kaj vprašali.

Na pogrebu so se zbrali vsi otroci, pa jih je komaj opazil. „Pojdi z menoj,“ ga je vabil Matej, tudi Nika mu je govorila o obisku, pa je le zmajal z glavo. Ne more pustiti žene Marjane same. Spogledali so se.

Vrnil se je v prazen dom, nem je obhodel vse prostore, odpiral je omare in predale, kot bi kaj iskal, nazadnje se je ustopil pred ženino sliko. Zadnji večer mu je izmučena zašepetala: „Pojdi domov!“ Volčjak Ari, ki ga je ves čas zvesto spremljal je zalajal in tekkel k vratom. Prišlo je pismo od doma. „Pridi,“ je pisalo. „Še te čakamo, še nas živi nekaj, ki pričakujemo tvojega obiska!“ Kdo bo pazil hišo, če jaz grem? se je spraševal in raztreseno božal zvestega psa, ki je mahal z repom. Majdica in otroci bi pazili na Arija, a vendar.

Spet so tekli dnevi. Minila je zima in kratka pomlad in nastopila je vročina. Skatla je še vedno ležala na mizi, v njej so bili spravljeni vsi pastirci, pa Marija in božje dete in vse to je Marjana postavljala na mizico in obdelala z mahom. V kotu sobe

pa je vedno stalo božično drevo in pisane lučke so se prižigale in ugašale na njem.

Igral se je z vrvico, naenkrat se je odločil. „Grem,“ je glasno zatrdil. „Ti, Ari, ne boš jedel sladkarij in drevesca ne bom postavljaj, jaslice pa le naj stoji in počakajo moje vrnitve.“ Naglo je razpostavil pastirce in sveto Družino, mah je bil že suh in star, doma bo novega nabral, je sklenil in mrzličnimi kretnjami je vse dokončal. Iz omare je potegnil torbo, kar je zatulila sirena bližnje tovarne. „Poldne je,“ je spet glasno pripomnil in pobožal Arija. „Danes ne bom sam kuhal, pojdiva k Majdici, le priden bodi.“

Odtrgal se je z avtobusne postaje in v soju žarnic opazoval kako močno je snežilo. Ni imel dežnika, potlačil si je klobuk na čelo, zavihal obratnik plašča, prijel je za torbo in se nameril na grič k domači hiši. Prišel je nepričakovano, hotel jim je pripraviti božično presenečenje, ali nazadnje je bil presenečen sam, ko v temi in snegu poti že ni več prav poznal. Zgubiti se ne morem, to je gotovo, je premišljeval, vendar pa tudi ne vem, kakšen je zdaj naš dom, po vseh prezidavah. Nazadnje se je utrujen ustavil prav na vrhu griča in iz najbližje hiše se je svetila luč in tako vabljivo je dišalo po potih in po čem še? Potrkal je na vrata in pokazala se je mlada deklica. „Želite?“ je vprašala. Vprašanje ga je zmedlo, iz zadrege ga je rešil sestrin glas. „Kdo pa je tam?“, je spraševala in sama je prišla do vrat. Andrej je počasi snel klobuk in se zazrl vanjo. „Ja...“, je negotovo zategnila, potem pa se je pognala bratu v objem. Smejala sta se in se objeta odtrgala od vrat in potem je prišel njen mož France, pa nekaj mladih, njihov otrok, ki so prizor z zanimanjem opazovali.

Posadili so ga za mizo in pričelo se je spraševanje. Medtem, ko je odgovarjal, se je oziral po prostoru. To je novi del hiše, je uganil in z očmi premeril okna, pogled mu je obstal na lepih jaslicah v kotu sobe. Za hip se je spet znašel v dalji pri lastnih jaslicah in obšlo ga je čudno domotožje. Saj sem vendar doma, si je dopovedoval in na mnoge ponudbe pričel jesti. „Smo klali za praznike,“ je povedal France in opazoval pol odsotnega svaka. „Če je prostor, bi rad spal v starem delu hiše,“ je po večerji poprosil sestro. „Ja, kako si na svetu podoben našemu pokojnemu atu!“ je s solzami vzkliknila in ga je potihno vprašala: „Si imel kaj sreče v življenju? Kaj pri družini? In sedaj si sam? Uboga Marjana! Poznala sem jo kot majhna punčka, saj veš, da mi je bilo komaj dvanajst let, ko si odšel do doma. Tudi vidva sta še mladoletna našla svojo ljubezen!“

Največje doživetje je doživel v domači cerkvi na sveti večer. Kot nekoč je brodil sneg po griču navzdol in z drugih hribov so se svetile svetilke prihajajočih. Cerkev se je napolnila do zadnjega kotička. Na koru so pevci peli božične pesmi. Med njimi ni bilo več sopranistke Fani, Bog ve, kaj je z njo. Tudi basist je bil drug. Pred tolikimi leti je na tem koru pela tudi Marjana, njegova Marjanca. Stopile so mu solze v oči. Naglo si jih je obrisal in prisluhnil božičnemu evangeliju.

Drugi dan je obiskal grobove svojih staršev. Prižgal je svečke in se spominjal. Oče je kmalu po vojski preminul, mama pa je živela dolgo in do konca je bila bistra in krepka. Pridno mu je pisala, tudi se je zanimala za vse in mu veliko povedala. Po njej je sledil življenju doma, občutil je razumevanje do sestrinega moža, ki je podjetno prenavljal dom in posestvo. „Zdaj naše hiše ne bi več spoznal,“ mu je pisala, „to ni več kmečki dom, je velika hiša,

opremljena po novo in v kateri sem jaz, tvoja mati, tujka.“ Hudo mu je bilo zanjo. Čakala je daljnega sina, čakala mladega moža, a on je prišel star in siv. „Mama,“ je vzkliknil, „oj mama, ko bi ti vedela, pa saj veš, zdaj veš vse!“

„Kako si pričel na tujem?“ ga je vprašal svak. „Bil si mlad študent, kako si se vživel v novem svetu?“ „Teško je bilo, ničesar nisem znal. Bil sem zidarski pomočnik in spal sem in jedel „churrasco“ na stavbišču. Marjanca se je zaposlila pri neki družini. Ko sva se poročila, sva komaj imela dve skromni postelji in velik preko-oceanski zaboj nama je služil za kómodo. Delala sva v tovarni. Hudo je bilo, a tudi lepo. Bila sva mlada, rada sva se imela, spominjala sva se doma, a istočasno načrtovala prihodnje življenje. Ko se je rodila prvorojenka Nika, sva komaj zbrala za plenice. Potem pa sva na dolge obroke kupila zemljišče daleč v predmestju, tam, kjer je bilo še malo ljudi. Svetili smo si s petrolejko, ob vsakem dežju je bila cela poplava.“ „In potem?“ „Potem smo počasi zidali. Marjanca je mešala malto, jaz sem zidal, tudi prijatelji so pomagali.“ France je bil priznan mizar, „pa pohištvo?“ je takoj vprašal. „Imela sva nekaj žebeljev v steni in leto dni sva že živela v hiši, ko smo si kupili mizo in stole.“ Smejalo se je, a spomini so ga pekli v srcu. „Počasi pa se je tja priselilo veliko ljudi. Odprli so trgovine, luč je zasijala, ceste so asfaltirali in to je zdaj čeden predel mesta. Tudi mi smo hišo dozidali in jo nazadnje zares opremili. Otroci so rasli, hodili so v šolo v regimentarnih belih haljah in bili so podjetni in pridni in so si poleg šol poiskali še zaslužek. Ko je sin Matej kupil prvi avto, smo se slikali. To je bil praznični dan. Bili smo mladi in zdravi in željni ustvariti nov svet.“

Andrej je obiskal tudi sorodnike. Ni jih več spoznal in tudi njega oni niso spoznali. Nekateri so se zanimali za znanca, druge je zanimal neznani svet. Mlad fant ga je spraševal o pampi. „Kaj pa so tam tudi ljudje? So hiše? Lahko živé brez gorá, kaj jim zapira obzorje?“ Andrej je kazal slike sinove kmetije. Seveda se je tudi sam potihem čudil, ko so govorili o petih, desetih hektarjih zemlje, pa saj to je komaj za vrtniček!, si je dejal, že navajen nepreglednih planjav. „Zares imajo še Indijance?“ „Seveda, samo zdaj so le ostanki rodov, revni, zanemarjeni, dostikrat odrinjeni in zaničevani. Pred pol stoletja je bilo še nevarno stopiti v Tobas redukcijo, zdaj se preživljajo z občasnim zaslužkom, dolžé belce svoje revščine, a ponekod imajo tudi svoje keramične delavnice...“

Pravkar se je vrnil z obiska, ko ga je v domači veži čakal nepoznan možki. Prijel ga je domače za rokav in se napol predstavil. „Menda me več ne poznaš, Jože iz Boršta sem.“ Jože! Skupaj sta hodila v šolo, potem je Jože ostal doma, a on je odšel v gimnazijo. Še sta se srečavala, a ni bilo pravega prijateljstva med njima. „Daj, Andrej, stopiva v gostilno, tam še nisi bil in srečal se boš še z drugimi znanci.“ „Si pravi Amerikaneec, ni kaj reči,“ ga je Miha udaril po rami. Tudi je bil tam Stane in Jernej. „Eno zapojmo,“ so predlagali, „potem boš pa povedal, če si še kaj naš.“ Peli so in pili, Andrej je komaj spil pol kozarca, a drugi si niso pustili reči. Vse te ljudi sem enkrat poznal, ga je obšlo, bili so mi bližnji, zdaj pa jih komaj poznam. Kaj je bilo z

njimi vsa ta dolga leta? So veseli, ali jih le pijača razveseli?

Miha in Janez sta bila najglasnejša. Pila sta in pela in besedčila in kmalu sta pozabila na ostale. Tudi Jože je pil, a strmel je pred sé, le od časa do časa je pogledal Andreja in prikimal. Andrej se je že napol dvignil, da se poslovil, kar ga je prijel za roko in ga pritegnil k sebi. „Tako, da je umrla Marjanca,“ je začel. „Veš, da je bila iz naše vasi in mojih let. Prijatelj sva bila.“ Spet je spil kozarec in se odločno obrnil k Andreju. „Kaj bi slepomisila! Pravzaprav bi moral biti hud nate. Ti si mi jo prevzel. Bila je moja prva ljubezen in vem, da sem njej tudi nekaj pomenil. Pa si se vrnil ti, hodil si po Borštu s knjigo v rokah in ona, ki si je tako želela v šole, se je zagledala vate. Mi, domačini, smo ji postali premalo. Globoko me je užalostila in v tistih vojnih dneh bi se še kako lahko maščeval, pa se nisem. Teško sem gledal vajino vez in opazoval, kako je vsa žarela ob tvoji strani in jaz sem bil sam. Nekoč mi je vinski pripovedoval neki Bosanec, kako je težko pozabil prvo ljubezen. „Trebao sam deset godina...“, je tožil; in tudi jaz sem dolgo trpel, se spominjal, klel tebe in vse zapeljive študente. Bratje so mi padli in s postarano mamo sva ostala sama. „Oženi se,“ mi je svetovala in vzela sem Minko, mlado vdovo z otrokom. Vedno mi je bila dobra žena. In pozabil sem mlade sanje, a zdaj praviš, da je ni več! Ne, ne praviš, to mi je povedala vaša Ani in presunilo me je. Napil sem se in vinjen taval po pokopališču in iskal kotiček, kjer bi pokopal stare spomine. Rekel boš, da sem navaden pijanec. — Tako, zdaj pa lahko greš.“ Spraznil je kozarec in se obrnil k Mihui.

Andrej je vstal, rad bi mu kaj rekel, pa ni vedel kaj. Poznal je njuno mladostno idilo, Marjanca mu jo je povedala in tudi ni bilo res, da bi jo privabile le njegove knjige...

„Jože,“ je tiho poklical. „Ja, kaj še nisi šel?“ je Jože postajal nasilen. Andrej je vzela klobuk in šel. Res, kaj še delam tukaj, se je ustavil na pol poti. Vse sem videl in slišal, kar me je zanimalo! Domovina se mi je približala in tudi odtegnila. Tukaj že nimam več kaj iskati.

Pred hišo je postal in si z roko potegnul po očeh, krepko si je očistil čevlje in vstopil. Jutri bo šel v mesto in vse uredil. Potom na pot. Na daljno pot, drugim horizontom naproti.

* „Churrasco“, na ražnju pečeno meso.

JAN ZAHRADNIČEK

Jaslice

„Hosana!“ angelski zbori pojó... Za pesmijo kralji brez kron, pastirji brez čred gredó, vsakemu posebej se je razgorel v škrlat Tvojega uboštva majestat.

Tako stojimo krog podob, okorno rezanih v les, v barvah, živih, kričevih, v marsikaterem licu manjka še zadnji rez in na robovih plaščev visečih.

Vsa zemlja z mesti, gozdovi in prapori v bojih postala je Betlehem, vsa zemlja ureja se trdno ob jaslicah Tvojih, rádostna v žalostnem času tem.

Ne manjka svatb in pogrebóv in smeha in solznih oči v tem dolgem, predolgem sprevodu, še Smrt jezdi v njem in mrzle zaspance budi ob Tvojem porodu.

„Hosana!“ angelski zbori pojo... Za pesmijo kralji brez kron, pastirji brez čred gredó, vsakemu posebej se je razgorel v škrlat Tvojega uboštva majestat.

Poslovenil dr. Tine Debeljak, Slovenec, božična številka, 24. XII, 1936.

ZEDINJENA SLOVENIJA

želi vsem rojakom

MILOSTI POLNE PRAZNIKE
GOSPODOVEGA ROJSTVA
IN VELIKO SREČE
V NOVEM LETU

SLOVENSKI DOM CARAPACHAY

želi vsem članom in prijateljem ter vsem rojakom
blagoslovljen božič in srečno novo leto

SLOVENSKI DOM V SAN MARTINU

vošči vsem rojakom

BLAGOSLOVLJEN BOŽIČ
IN
SREČNO NOVO LETO 1993

DRUŠTVO SLOVENSKA VAS

želi svojim članom in rojakom doma in po svetu
blagoslovljene božične praznike
in srečno novo leto 1993

VESELE IN BLAGOSLOVLJENE BOŽIČNE PRAZNIKE
TER SREČE POLNO NOVO LETO

želi vsem članom, prijateljem in znancem

NAŠ DOM - SAN JUSTO

Na božični dan po slovenski sv. maši lepo
vabi k praznovanju slovenskega božiča.

Božjega varstva, miru, sreče in uspehov v letu 1993
želi vsem članom in prijateljem

Društvo Slovenska pristava

Tiha noč, Sveta noč!
Prišla je vsem pomoč
z nebni nad soncem bleščečih višav.
Prišel v dolino je solz in težav
božji učlovečeni Sin.

Narodna

Vsem svojim članom, prijateljem in dobrotnikom
želi v teh božičnih praznikih blagoslova,
v letu 1993 pa obilo uspehov, zdravja in sreče.

SLOVENSKI DOM

Z nebeškimi darovi naj bo posuta pot prihajajočega leta!
Želi vsem Slovincem doma in po svetu

Zveza slovenskih mater in žena

Obilo božjega blagoslova
in miru v božičnih praznikih
ter mnogo zadovoljstva, zdravja
in napredka v novem letu
voščita

Marjan in Helena Loboda

ZAVAROVANJA

Sarmiento 385 - 1. nadstr. - Pis. 10
Capital Federal
Tel.: 312-2127

Blagoslovljen božič ter srečno novo leto želi

DR. KATICA CUKJATI

ODVETNICA

Roque Saenz Peña 3245 (1752) Lomas del Mirador
Ob ponedeljkih, sredo in petkih od 17. do 20. ure -
Tel.: 652-1910

Blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto
želi vsem rojakom

**Estudio jurídico Fink -
Rodríguez Varela**

odvetnika

Civilne, kazenske, trgovske zadeve. Delovna razmerja.
Posvetovanja. Zapuščine.

Larrea 929 - PB „A“ Tel.: 961-2163 (1117) Capital

Vesel božič in srečno novo leto
želi

DR. VITAL AŠIČ

Advokat

Naslov pisarne: Don Bosco 168 - San Isidro - Tel. 743-5985
Uradne ure: Ponedeljek - sredo - petek, od 18. do 20. ure

BLAGOSLOVLJEN BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO
želi

DR. FRANC KNAVS, odvetnik

Tucumán 1455 - 9. nadstropje, E in F; tel.: 476-4435

Rev. Nande BABNIK in gdč. Marija JANČIČ

želita vsem prijateljem in obiskovalcem
počitniškega doma AVE v Steindorfu nad Osojskim jezerom
blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto 1993

Blagoslove ob prazniku Kristusovega rojstva in srečo v Novem letu
želita vsem Slovincem

BOŽO IN BRANKO ŠABIČ

IZDELAVA INDUSTRIJSKIH VZMETI

Los Matreros 3862 - Villa Leon - Ituzaingó

Veliko božjega blagoslova ob božičnih praznikih
in mnogo uspehov v novem letu 1993 želi vsem rojakom

CACES

SLOVENSKO KERAMIČNO PODJETJE

Pedro Molina 140 - San José - Guaymallén - Mendoza

Milosti polne božične praznike in srečno novo leto
želi vsem rojakom

ZLATA PROPIEADADES

Av. San Martín 2746 - Florida - Tel.: 791-6785

in vam nudi prijetne počitnice

HOSTERIA ALPINA

Calle 307 y Alameda - Tel.: 0255-68066 - Villa Gesell

Zlata Bat - Gremes

PRIHODNJA ŠTEVILKA SVOBODNE SLOVENIJE
BO IZŠLA V ČETRTEK, 7. JANUARJA 1993

Vošči vsem
rojakom
blagoslovljen božič
in srečno novo leto
1993!

Luis Vernet 4225
Remedios de Escalada
Tel. 248-4021

Kreditna zadruga Sloga in Mutual Sloga

želita svojim članom in prijateljem
v Argentini, zdomstvu, zamejstvu
in domovini

blagoslovljene božične praznike in obilo
uspehov, veselja in vsega dobrega v letu 1993

VSEM ROJAKOM, KI SO LETOS POTOVALI Z NAMI,
IN VSEM TISTIM, KI IMAJO NAMEN V PRIHODNJE
OBISKATI DOMOVINO, ŽELIMO VESELE BOŽIČNE
PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 1993

Hipolito Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel.: 441-1264 - Telefax: 441-1265

Blagoslovljen božič in srečno novo leto
želi vsem rojakom

PARKET
BAJDA

Juan B. Alberdi 3981 Tel.: 67-2494 Capital Federal
Pelliza 3341 - Olivos - Tel.: 799-3902/3365
9 de Julio 2050 (5523) Jesús Nazareno - Glien
Mendoza - Tel.: 26-3729 - Telex 55217 (AR TTAMZ)

TEXTILES KOSANČIČ S.A.

želi vsem rojakom
blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto!

Fábrica: Ensenada 2008	San Justo
H. Yrigoyen 2510	San Justo
Ramón L. Falcón 2624	Flores
Bme. Mitre 99	Ramos Mejía

Tel.: 651-1364

Standmetal s.a.

ENTRE RIOS 3763

SAN JUSTO

Božičnega veselja
in sreče
v novem letu 1993
vam želi

OPTIKA - FOTOGRAFIJA - URARNA

LIPUŠČEK

želi vsem rojakom
srečen božič in novo leto 1993

Almafuerte 3559

Tel.: 651-3047

San Justo

Vsem rojakom obilo božičnega veselja
in Marijinega varstva v novem letu želi

TONE PODRŽAJ in SINOVI S.R.L.

Industrijsko metalurgično podjetje in montiranje strojev

Diagonal 160 N° 5776/82 - Tel.: 769-0581 - Villa Ballester

Stanislav Zupancič

Martillero Público Nacional

želi vsem rojakom, posebno pa še z svojim klientom
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN OBILO SREČE V NOVEM LETU

Božičnega veselja
in sreče
v novem letu 1993
vam želijo

Janez Jakoš in sinovi

Rivadavia 13410
Colón 17
Pizzurno 554
Tel. 654-4869 - Ramos Mejía

Blagoslovljene božične
praznike in srečno
ter miru polno leto 1993
vsem Slovencem
po svetu
želi

Herman Zupan S.A. - Papelera del Sur S.A.

Blagoslovljene
božične praznike
in srečno novo leto
želi vsem rojakom
v Argentini
in drugod
po svetu

Oblak hnos. S.A.

ALMAFUERTE 3868

SAN JUSTO

Vesele božične praznike ter srečno novo leto 1993,
ki naj bi našlo vse, prav vse Slovence doma in po svetu
tako močno združene,
kakor ob osvoboditvi naše drage domovine Slovenije

želi

TINTORERIA INDUSTRIAL
RAMOS MEJIA S.A.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SEŽANA — Po zakonu obvezne vojaške službe je predvidena tudi civilna služba za tiste, ki po vesti ne marajo nositi orožja. Za te pripravljajo v nekdanji sežanski vojašnici center, v katerem se bodo usposabljali kot gasilci in za druge reševalne akcije. V bivši vojašnici bodo imeli prostore Rdeči križ, radioamaterji, jamarji in uprava za obrambo.

DŽAKOVO, Hrvaška — V tem kraju je Aeroklub Osijek pripravil tekmovanje motornih pilotov in padalcev. Pri slednjih je tekmovala tudi mešana ekipa petih članov soboškega in ptujskega aerokluba. Med petimi ekipami je slovenska zasedla odlično prvo mesto. Kot zanimivost je napisati, da je tekmovanje imelo spremstvo oklepnikov s protiletalskimi cevmi, padalce pa je dvigovalo kmetijsko letalo AN-2 v maskiranih barvah.

LJUBLJANA — Ker ljubljanski domači kostanji bolehalo za rakom, so Zeleni Ljubljane naredili načrt, da bi jih cepili proti tej bolezni. Če bi se poizkus obnesel, bi naredili kampanjo po vsej Sloveniji.

LJUBLJANA — Založba Mihelčič je izdala svoj jesenski paket. Vinko Ošlak je napisal kratek roman Hager, Milan Kleč Kroniko z ljubljanskih ulic, ostale knjige pa spadajo k zbirki Svetovni klasiki, ki jih letos predstavljajo Gogolj, Vergil, Tagore, Homer in Scott.

BLED — Poslovne ameriško-slovenske konference so je udeležilo večje število poslovnikov iz ameriških družb. Govorili so o možnosti sodelovanja na finančnem, bančnem, turističnem in drobnogospodarskem polju.

LJUBLJANA — Lutkovno gledališče Ljubljana je gostovalo v Pakistanu na njihovem prvem mednarodnem festivalu lutkarjev. Lutkarji so s predstavili z Makarovičevu Sapramiško in z Jurčičevo Kozlovsko sodbo v Višnji gori.

LJUBLJANA — Ustanovili so Društvo ljubiteljev Ljubljanskega barja, ki si bo prizadevalo, da bo Barje dokončno razglašeno za naravni spomenik.

MARIBOR — Letos je festival narečnih popevk Vesela jesen praznoval petindvajsetletnico. Nanj se je priglasilo čez 50 skadb, od katerih jih je v zadnji izbor žirija sprejela šestnajst. Za najboljšo popevko so razglasili skadbo Zelena Štajerska, ki ko je za-

pel Edvin Flisar, a občinstvu je bila najbolj všeč Moj socej v izvedbi Irene Vrčkovnik in dobila nagrado Zlati klopotec. Založba kaset in plošč RTV Slovenija je izdala kaseto z letošnjo produkcijo, pa še eno z največjimi uspešnicami tega najstarejšega narečnega festivala v Sloveniji.

MARIBOR — Na Dravi je postavljenih osem hidroelektrarn, ki so potrebne posodobitvenih del. Začeli so jih HE Fala in zaradi pomanjkanja sredstev naredili načrt za 50 let. V drugi fazi bi prišla na vrsto HE Mariborski otok. S posodobitvami na prvih petih elektrarnah bo možno pridobiti še 150 milijonov kilovatnih ur električne energije na leto.

SLOVENJ GRADEC — Na tretjem festivalu radijskih postaj Slovenije so prvo nagrado dodelili Murskemu valu iz Murske Sobote, ki jo je dobil že v prejšnjih dveh izdajah.

LJUBLJANA — Drobnoprodajne cene v mesecu oktobru so se v primeru z septemborskimi zvišale za 3,4%.

KRANJ — V bližnjem Golniku gradi svojo novo delavnico Air System. V podjetju že dve leti izdelujejo jadralna letala, ki jih potem nemški poslovni partner Flymarket prodaja po Nemčiji, Avstriji, Švici in Italiji. Njihova letna produkcija je bila lani okoli tisoč jadralnih letal, za letošnjo pa računajo, da bo za 30 do 40 odstotkov večja.

LITIJA — Na gradu Bogenšperk že pripravljajo slavnosti ob 300-letnici smrti Janeza Vajkarda Valvasorja, ki je na tem gradu stanoval in imel bogato knjižnico. V ta prostor so vgradili nove orgle, ki jih je blagoslovil nadškof dr. Alojzij Šuštar, na koncertnem programu ob otvoritvi pa so prvič izvajali skladbo Primoža Ramovša za orgle in harmoniko, nastalo prav za to priložnost. Organistka je bila Marija Fojkar, harmonikar pa Franci Žibert.

LJUBLJANA — Umrli je pesnik in prevajalec Severin Šali.

MARIBOR — Na 27. Borštниковih srečanjih, na katerih vsako leto tekmujejo za nagrade razne dramske skupine, so Borštnikov prstan podelili igralcu Borisu Cavazzi, za najboljšo predstavo v celoti pa so izbrali Dogodek v mestu Gogi v režiji Damirja Zlatarja Freya z mariborsko Dramo.

NOVICE IZ PRIMORSKE

REVIJA MLADIKA je razpisala dva natečaja, literarnega in fotografskega. Oba zapadeta 31. decembra. Za literarnega pride v poštev črtica, novela (ne daljša od desetih strani) ali ciklus pesmi. Za fotografskega ni obvezne tematike, vendar so priporočili črno bele iz narave, o etnografiji, spomenikih, praznikih, itd.

KNJIGA O VENETIIH, ki so jo spisali Jožko Šavli, Matej Bor in Ivan Tomažič, je izšla v italijanski izdaji z naslovom I Veneti, progenitori dell'uomo europeo.

LJUDSKI RADIO je krajevna FM radijska postaja v Gorici, ki že 14 let oddaja v slovensčini v večernih urah. V poletnem času oddaja pretežno glasbene programe, drugače pa ima predavanja, razmišljanja, ocene, opazovanja. Letos so začeli tudi z Radijskim prizorom, ki ga pripravi skupina Oder 90.

HAMLET V PIKANTNI OMAKI je bila prva premiera letošnjega Slovenskega stalnega gledališča v Trstu. Delo italijanskega komediografa v prevodu Aceta Mermolje je režiral Žarko Petan; je parodija Shakespeareovega Hamleta. Je to tih humor, bolj angleškega kot mediteranskega tipa. Na premieri je bil navzoč sam avtor Aldo Ni-

colaj.

PROF. SAMO PAHOR je bil aretiran zaradi nacionalistične napetosti med vsakomesečno manifestacijo združenja Edinosti za uresničitev ustavnih pravic slovenske manjšine v Italiji. Na obravnavi na tržaškem kazenskem sodišču so Pahorja izpustili in odločili, naj se celotna zadeva preda kasacijskemu sodišču v Rimu, da preuči možnost, da rozsodbo ne izreče tržaško, marveč drugo sodišče, npr. beneško.

PROTISLOVENSKA GONJA v Trstu je v polnem teku. Člani MSI (neofašisti) in Liste za Trst (italijanski nacionalisti) so pripravili več prireditev (manifestacijo, tiskovno konferenco, članke v časnikih), v katerih pozivajo k zahtevi po popolni reviziji Osimskih sporazumov. S temi sporazumi sta Jugoslavija in Italija uredili vprašanja meja (slovenski primorski kraji na Tržaškem in Goriškem ter v Istri) in sklenili vrsto gospodarskih sporazumov. Če bi Slovenija in Hrvaška ne sprejeli novega pregleda, naj bi jim Italija vetirala vstop v Evropsko skupnost. V pomoč slovenski manjšini bo verjetno morala stopiti odločna slovenska diplomacija, česar se v titovski Jugoslaviji ni dogajalo.

SLOVENC V ARGENTINI

Osebne novice

Poroka: V petek, 18. decembra sta se poročila v župnijski cerkvi presv. Srca Jezusovega (Villa Ballester) **Martin Dimnik** in **Marija Karmen Stefe**. Priči sta bila ženinova mati ga. Anica roj. Ferfolja in nevestin oče Filip Stefe. Poročil ju je dr. Jure Rode.

Mlademu zakonu čestitamo in želimo srečo!

Krsti: V soboto, 19. decembra, je bila krščena v cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi **Marlene Marija Brulc**, hčerka Bogdana Brulca in Marie Rose De Piero. Botra sta bila Tone Brulc in Raquel Verdes. Krstil je Jaka Barle CM.

V cerkvi sv. Miklavža v San Justo je bil krščen **Brian Leon Leskovec**, sin Janeza in Elbe Dionisie Chayle. Botrovala sta Lojze Leskovec in Fernanda Gabriela González. Krstne obrede je opravil župnik Matija Borštinar.

V cerkvi Marije Pomagaj je bil krščen **Matija Mavrič**, sin Miloša in prof. Elizabete Petkovšek. Botrovala sta Veronika Jerman in Danijel Mavrič, krstil je pa dr. Alojzij Kukovica.

Srečnim družinam iskreno čestitamo!

MENDOZA

Zaključek Slovenskega tečaja za srednješolce in Tečaja slovensčine za začetnike

Ta se je vršil v nedeljo, 14. decembra, po maši. Najprej je predsednik društva inž. Jože Šmon pozdravil navzoče in naredil kratek pregled šolskega leta. Tečaj je potekal vsako soboto od 16.30 do 19.30 ure. V prvi polovici pouka so se menjaje podajali sledeči predmeti: Veroučna vzgoja - Jože Horn; oblikovanje osebnosti - prof. Marija Fink por. Grintal; literatura - prof. Majda Nemanič; zgodovina - prof. Rozka Grintal, in narodoslovje - Darinka Žumer. V drugi polovici pouka je bila vsako soboto slovensčina, katero je imel na skrbi Miha Baj-

Stoletnica Slovenskega planinskega društva

27. februarja 1993 bodo v Sloveniji slavili stoletnico Slovenskega planinskega društva, ki se je ustanovilo na pobudo „piparjev“, mladih trgovskih pomočnikov. Ti fantje so se poleti 1892 sestali na Stolu in sklenili, da je treba postaviti na noge slovensko planinsko organizacijo, saj je povsod po naših gorah vladal le nemški Alpenverein.

Ideja je zajela tudi peščico intelektualcev in društvo je naglo napredovalo. Ustanovljalo je podružnice in večalo število članov. Največ pa je prispeval župnik z Dovja Jakob Aljaž, ki je za Slovence zasedel Triglav s kočami v Vratih in na Kredarici in z Aljaževim stolpom na vrhu Triglava.

Danes šteje Slovenska planinska zveza, ki je zrasla iz prvega društva, skoraj sto tisoč članov, razdeljenih v številna društva po Sloveniji.

Seveda je cisto naključje, da se je tudi Slovensko planinsko društvo v Argentini ustanovilo meseca februarja, kajpada 58 let kasneje (21. 2. 1951).

Vendar se bomo spomnili obeh obletnic

da. Predsednik se je zahvalil profesorjem, čestital učencem za vztrajnost in prošil starše za nadaljnje sodelovanje. Poudaril je, da bo možno s pomočjo vseh nuditi našim mladim integralno vzgojo in kakovostno znanje.

Nato je vsak vzgojitelj poročal o poteku svojega predmeta. Na splošno so bili vsi zadovoljni z rezultatom tečaja. Pod vodstvom profesorice literature so učenci uprizorili zgodbo Cefizelj in policaj Frana Milčinskega, ki so jo sami dramatizirali. V predvorani so pa razstavili dela, ki so jih izvršili med letom.

Sledilo je poročilo o Tečaju slovensčine za začetnike, ki ga je podal njen vodja Miha Bajda. Ta se vrši že drugo leto vsak četrtek od 21. do 22.30 ure in je namenjen tistim, ki bi radi oživili pozabljeno slovensčino, in argentinskim članom mešanih zakonov.

Člani te skupine so lahko preverili svoj napredek, ko so se srečali na večerji z absolventi Filozofske fakultete v Ljubljani, s katerimi je bila edina možnost komunikacije slovenski jezik. Marsikdo je bil veselo presenečen nad svojim znanjem.

Na koncu smo razdelili spričevala z oceno zadnjega izpita. V skupini srednješolcev so jih prejeli Urška Šmon, Magdalena Grintal, Tine Šmon, Luka Triep, Pavel Šmon, Mariano Hirschegger, Vladimir Triep, Milena Bajuk in Matija Žumer. V skupini začetnikov Roza Klinec por. Villarreal, Franc Simsič, Hernán Castro, Adolf Kralj, Ivan Kozel, Miriam Mansilla por. Kralj, Gabriel Vallejo in Néida Brozina por. Kodelič.

Sprožena je bila tudi zamisel, da bi poiskali možnost organizirati višjo stopnjo seminarja slovenskega jezika in kulture za tiste, ki končajo dvoletni tečaj. Povabljeni so bili k sodelovanju vsi, ki se čutijo zmožni za to dejavnost. Namen je nuditi članom naše skupnosti, posebno pa mladini, vse pripomočke za ohranjanje materinsčine in slovenske kulture, ki od propada prejšnjega režima in osamosvojitve nam pomeni ne samo neka sentimentalna stvar, temveč že praktični dejavnik za našo osebno izpopolnjevanje.

Preko Slovenije in slovenskega jezika so nam odprta vrata v Evropo, njeno kulturo in razvoj.

na nameravani prireditvi meseca februarja in vabimo planinske prijatelje iz drugih krajev Argentine, naj nas takrat obišejo. Bariloški planinci bodo letos pokazali obiskovalcem svoj novi bivač, ki bo stal na Cerro Capilla in ki ga pravkar dovršujemo. Za ta bivač je bariloška mladina zbrala nekaj denarja pri prireditvah v Buenos Airesu, poleg tega pa so po lastni iniciativi prispevali tudi koroški pevci zbora Gallusa, ki so za našo kočico zbrali med seboj 400 dolarjev.

Ker bodo dokončni stroški te kočice, nazvane „Refugio Eslovenia“ gotov precejšnji — vso kočico bomo morali prenesti na Capillo s helikopterjem —, se priporoča Slovensko planinsko društvo za prispevek in za sodelovanje naših rojakov na prireditvah bariloške mladine v Buenos Airesu.

Izkoristimo priložnost in pošljamo izpod Kordiljer najlepše božične in novoletne čestitke vsem Slovincem v Argentini in po svetu. Blagoslovljen božič pa lepo leto 1993!

MALI OGLASI

Ana Maria Troha - uradna prevajalka iz angleščine - Combate de Pavón 1606 - 1686 Hurlingham - Tel.: 665-7986

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel: 659-3574; Viktor Fekonja
Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Sturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ — Capital — Tel: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarms) za hiše - tovarne - avtomobile. Inž. Janez M. Petkovšek, Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa
DENAR S.R.L. - Kocmur in kompjuterji
Tel./Fax: 942-8681/943-6023

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo Vam je Juan Kocar. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO Nº 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnica. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombergar - Načrti in vodstvo gradbenih del: stanovanjske hiše, trgovine, delavnice, tovarne, itd. Av. Gaona 2776, Haedo. Tel.: 659-1413

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitve v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Vital Ašič — odvetnik - ponedeljek, sreda, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knave — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjace, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Alpe Hogar — Stane Mehle - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia (Ruta 8) Nº 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bmė. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmė. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 3- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 9.-

Naš dom

San Justo

vabi na

Silvestrovanje

ki bo 31. decembra ob 21.30

Prijave na večerjo na telefon: 652-8153; 652-5137

KOT PONAVIDI,

SILVESTROVANJE NA PRISTAVI

Ob 21.00 Večerja
Ob 24.00 Napihnica
nato prosta zabava, komični prizor...

Slovenski dom v San Martinu

vabi vse rojake na letošnje

SILVESTROVANJE

katero bo brez dvoma najbolj zabavno in najprijetnejše

Obilen in res izvrsten menu - Muzika za mlade in odrasle
Show - komični prizor

Vse samo 12 pesov

Zaključek šole v Slovenski vasi

Na praznik Brezmadežne je bila v naši cerkvi večerna sveta maša, katero je daroval g. Franci Paulič v zahvalo Bogu ob zaključku slovenske šole. Številni učenci in učiteljice so spremljale sveto daritev s petjem. Med mašo je bil sprejem treh fantov prvoobhajancev v ministrantsko službo s posebnim cerkvenim obredom. Podpisali so listino, s katero so obljubili, da bodo vestno izvrševali prevzete dolžnosti. Po končanem bogoslužju so se otroci v spremodu z zastavami podali in društveni dom.

Sledil je tu ob polni dvorani staršev in prijateljev slovenske šole lepo pripravljen spored, pri katerem so sodelovali otroci posameznih razredov. V začetku je v imenu učiteljic zbrane starše v lepi slovenščini pozdravila najmlajša učiteljica Lucijana Servin. Podala je nekaj važnih misli učencem in staršem za na pot v življenje. Med drugim je dejala sledeče: „Letos je slovensko šolo obiskovalo 60 otrok. Lepo število otrok nas spodbuja, da še z večjo vneto nadaljujemo z našim delom. Kot najmlajša učiteljica vas starše lepo prosim: pomagajte nam pri našem delu — ohraniti slovensko zavest. Zavedajmo se, kako je važen slovenski pogovor v družini. Ne smemo dopustiti, da se ta zaklad — naš dragoceni zaklad — izgubi. Tudi vi, otroci, imate pri tem zelo važno nalogo. Med počitnicami berite slovenske knjige in ne pozabite na slovensko besedo. Tisti, ki se danes poslavljate od slovenske šole, ne sramujte se svojih korenin. Ostanite zvesti slovenskemu rodu, da boste v ponos vašim staršem, vzgojiteljem in slovenskemu na-

rodu.“ V slovenski vasi je govor sprejela z velikim navdušenjem.

Nastopili so po vrstnem redu najprej naši najmlajši, ki so pokazali, da tudi oni nekaj zmorejo. Sledili so izmenjaje nastopi naslednjih razredov. Eni so pokazali odrski prizorček, drugi so recitali pesem „Učenjak“, spet drugi otroci so pokazali, kako se pripravljajo, kadar mamica goduje, drugi so zapeli dve pesmi. Za konec so učenci zadnjih razredov uprizorili lutkovno igrico „Pavlinka v stiski“. Skratka, vsak razred je neka pokazal.

Vse nastope je pripravila naša delavna in vneta voditeljica slovenske šole gdč. Mirijam Goljevšček s sodelovanjem vseh učiteljic. Ob koncu sporeda je ves učiteljski zbor skupaj z duhovniki, ki poučujejo verouk v šoli, stopil na oder. Učenci so jim v znak hvaležnosti in v priznanje za njihovo nesebično delo poklonili slovenski šopek, kar so starši v dvorani nagradili s ploskajem.

I. G. vasi.

ŠE JE ČAS,

da tisti člani SLOGE, katerih številka članske ali hranilne knjižice konča s 44

vložijo v navadno hranilno vlogo v MUTUAL SLOGA toliko, da bodo imeli vsaj \$ 200. Tako bodo imeli možnost, da na NAGRADNEM ŽREBANJU 5. januarja 1993 zadenejo katerega od teh dobitkov:

1. TV SANYO STROJ PATRICK TRINORMA, 110 can., c/r.
2. PRALNI STROJ PATRICK AUTOMATIC, 17 progr. Mod. 304
3. MINICOMPONENTE SANYO, C. D., c/r R 800

Te člane je izbrala sreča, ki je za glavni dobiček na državni loteriji 28-11-92 izšla številka 22.944.

Tudi žrebanja se bodo ponovila vsaj še dvakrat pod enakimi pogoji: naložba v navadni hranilni vlogi \$ 200.-. Aktualizirajte svojo naložbo v SLOGI in ne pustite, da bi šla sreča mimo vas!

Pa ne samo zavoljo žrebanj, tudi sicer je naložba v SLOGI nadvse ugodna: Prinaša vam običajne obresti, vam je vedno na razpolago in vam po preteku določene čakalne dobe daje pravico do naslednjih, brezplačnih socialnih podpor: po \$ 1.000 ob poroki, rojstvu, dovrstitvi srednje šole in univerze. Po \$ 2.000 ob uradno proglašeni stalni nesposobnosti za delo in ob smrti.

Za nameček imate še prost vstop na LETOVIŠČE SLOGA skozi vse leto ter hitra in ugodna posojila. Za več informacij smo vam na uslugo osebno ali po telefonu v naši glavni pisarni in v podružnicah.

Sreča vas išče, pomagajte ji, da Vas najde!

V SLOGI JE MOČ!

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 50; pri pošiljanju po pošti pa \$ 55; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“.

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,
Estados Unidos 425 - Tel./Fax.: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

ČETRTEK, 24. decembra:

Polnočnica v Slovenski hiši ob 23. u.

SOBOTA, 26. decembra:

V Carapachayu zaključna večerja s kulturnim programom in nagradnim žrebanjem.

NEDELJA, 27. decembra:

Počitniška kolonija se bo odpeljala ob 20.30 uri izpred Slovenske hiše, Ramón L. Falcón 4158. Vsi udeleženci naj bodo zbrani tam, najkasneje ob 20. uri.

ČETRTEK, 31. decembra:

Silvestrovanje v San Martinu

Silvestrovanje na Pristavi.

Silvestrovanje v San Justu.

NEDELJA, 3. januarja 1993:

41. misijonska veletombola v Slovenski vasi.

Osrednja odbora SDO in SFZ

pripravljata taborjenje za vse odbornike svojih krajevnih organizacij od 26. februarja do 1. marca 1993. Podrobneje se bomo pomenili s prof. Tinetom Vivodom na misijonski veletomboli 3. januarja v Slovenski vasi.

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena so darovali: ga. Lea Urbanc U\$S 150 (nabirka); ga. Marija Eiletz v spomin gdč. Fride Breznik, dr. J. Dobovška in ge. Nace Osterc U\$S 100; ga. Nataša Krečič v spomin ge. Francič \$ 50; ga. Pavla Kremžar \$ 20; ga. N. N \$ 20. Vsem hvala lepa!